

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Moraru,
judecătorii – Iuliana Oprea și Valentina Clevadî,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, declarat de avocatul Gheorghe Ulianovschi în numele inculpatului

Gligor Ion Iova, născut la 07 ianuarie 1965, originar din s. Puhoi, r-nul Ialoveni, domiciliat s. Țîpala, r-nul Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.12.2004 - 13.03.2007;

Instanța de apel: 25.04.2007 - 03.07.2007;

12.02.2008 - 28.05.2008;

17.01.2009 - 06.04.2009;

23.04.2010 - 04.10.2010;

07.09.2011 - 15.01.2014;

31.07.2014 - 23.03.2015;

Instanța de recurs: 10.09.2007 - 18.12.2007;

03.09.2008 - 02.12.2008;

25.10.2009 - 09.03.2010;

31.05.2011 - 02.08.2011;

01.04.2014 - 04.07.2014

24.07.2015 - 09.12.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 13 martie 2007, Ion Gligor a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Totodată, Ion Gligor a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă cu privire la restituirea prejudiciului moral a fost parțial admisă, dispunîndu-se încasarea de la Ion Gligor în beneficiul lui Gheorghe Condrea a sumei de 20000 lei, iar cea cu privire la restituirea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ion Gligor, activînd conform ordinului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din 25 mai

2004 în funcție de șef al sectorului de poliție nr. 1 Rezeni al Comisariatului de Poliție Ialoveni, avînd statut de persoană cu funcție de răspundere, la 21 august 2004, aproximativ la ora 20.00, aflîndu-se în exercițiul funcției, împreună cu lucrătorii comisariatului Andrei Bușmachi, Oleg Postolache, Iurie Evstrati, Victor Gurău, înștiințînd prealabil Comisariatul de Poliție Căușeni, s-au deplasat la iazul din preajma s. Zviozdovca, r-nul Căușeni, pentru reținerea persoanelor bănuite în furtul animalelor săvîrșite pe teritoriul r-nului Ialoveni, Veaceslav Iurco și Ion Condrea.

Ajungînd la iaz și găsind acolo persoanele suspectate, unul dintre polițiști l-a apucat pe Ion Condrea de mîină să-l rețină. Atunci Ion Condrea s-a smuls și a început a fugi, apoi a sărit în apă și a început a înota. Polițiștii au efectuat cîteva împușcături de avertisment, iar Ion Gligor, urmărind scopul reținerii lui Ion Condrea, contrar prevederilor art. 17 din Legea cu privire la poliție, care stipulează condițiile de folosire și de aplicare a armei de foc, avînd în mîini automatul model „AKS 74U”, calibrul 5,45 mm, care-l primise de la secția de gardă a Comisariatului de Poliție Ialoveni, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, intenționat a efectuat din automat, în direcția lui Ion Condrea, cîteva împușcături.

Un glonte a nimerit în regiunea occipitală și a ieșit prin frunte pe centru, zdrobind substanța creierului, provocîndu-i leziuni corporale periculoase pentru viață, în urma cărora partea vătămată a decedat pe loc, depășire ce s-a soldat cu urmări grave.

De asemenea, Gligor Ion, de către organul de urmărire penală a fost învinuit că, prin acțiunile sale, paralel cu cele constatate mai sus, a săvîrșit infracțiunea de omor cu premeditare.

3. Sentința a fost contestată cu apel de procuror, de avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și de inculpat, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Gligor Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 12 ani închisoare;

- în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Acuzatorul a specificat că, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor incriminate este dovedită pe deplin prin depozițiile martorilor Veaceslav Iurco, Alexandru Zop, Mihail Zop, Ghenadie Zop, Viorel Ionescu și Vasile Țăran, iar pct. 21 din Hotărîrea Plenului Judecătoriei Supreme a Republicii Moldova nr. 9 din 15.11.1993, cu modificările ulterioare, menționează că, acțiunile vinovatului care a săvîrșit omor premeditat ca urmare a excesului de putere sau a depășirii atribuțiilor de serviciu urmează a fi calificate conform cumulului de infracțiuni prevăzute de omor și excesul de putere, pe cînd prima instanța a calificat acțiunile acestuia doar în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea blîndă în raport cu fapta săvîrșită;

- **avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și inculpatul Ion Gligor**, casarea acesteia în partea condamnării în baza art. 328 Cod penal și admiterii acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care acesta să fie achitat de sub

învinuirea de săvârșirea infracțiunii incriminate.

În motivare au invocat că, prima instanță, în sentință, nu a indicat nici o probă concretă prin care să fi fost stabilit excesul de putere în acțiunile lui Ion Gligor, acesta acționând în baza împuternicirilor primite de la superiorii săi, în strictă conformitate cu Legea cu privire la poliție.

Nu a fost stabilit cu certitudine din care anume automat a fost efectuată împușcătura care a cauzat decesul lui Ion Condrea, deoarece la fața locului erau doi colaboratori de poliție înarmați cu același tip de armă.

Subsidiar a menționat că, depozițiile martorilor sunt contradictorii, astfel toate dubiile urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului, iar sentința de condamnare nu putea fi bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 03 iulie 2007, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror, admise apelurile declarate de avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și de inculpatul Ion Gligor, casată sentința în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ion Gligor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 2 ani.

5. Hotărârile pronunțate au fost contestate cu recurs de procuror, de avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat:

- **procurorul**, în temeiul pct. 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acestora cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanțele de fond greșit au concluzionat că Ion Gligor a săvârșit doar infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, în acțiunile lui fiind prezente și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia fiind confirmată printr-un șir de probe prezentate instanțelor de judecată, și anume prin: depozițiile martorilor Mihail Zop, Veaceslav Iurco, Alexandru Zop, Pavel Garaba, Nicolae Moscovciuc, Ghenadie Zop, raportul de expertiză medico-legală nr. 16 din 24.08.2004;

- **avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și inculpatul Ion Gligor**, casarea acestora în partea condamnării lui și încasării de la Ion Gligor a pagubei morale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care Ion Gligor să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

În motivare au invocat că, instanțele de fond, la adoptarea hotărârilor, nu au indicat nici o probă concretă prin care ar fi fost stabilit excesul de putere, nefiind indicate care anume din prevederile art. 17 al Legii cu privire la poliție au fost încălcate.

Probele puse la baza sentinței de condamnare au fost acumulate cu încălcarea prevederilor art. 105 alin. (2) Cod de procedură penală, iar hotărârile contravin prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Au mai invocat că, din materialele cauzei nu a fost stabilit cu exactitate dacă glonte cu care a fost efectuată tragerea în partea vătămată, a fost tras din automatul ce se afla la Ion Gligor, grupul operativ fiind dotat cu două arme de același gen, unul fiind la inculpat, altul la Andrei Bușmachiu.

Totodată, depozițiile martorilor au un caracter contradictoriu, singurul fapt stabilit

cu certitudine de instanțe fiind acela că, decesul lui Ion Condrea a fost provocat de acțiunea unui glonte, calibrul căruia nu depășește 6 mm.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2007, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, de avocatul Iurie Palade și inculpatul Ion Gligor, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău.

În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs a invocat că, instanța de apel, la adoptarea deciziei, nu a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de procuror, fără a verifica temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, prin ce a încălcat prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a invocat că, concluzia instanței de apel, precum că sintagma „soldată cu urmări grave” cuprinde în sine și cauzarea decesului sau vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății unei persoane este eronată, acțiunile inculpatului constituind pluralitate de infracțiuni.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că, în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale care ar servi ca temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal, Ion Gligor nu a recunoscut vina în săvârșirea faptelor incriminate, nu s-a căit de cele săvârșite și nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2008, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, admise apelurile avocatului Iurie Palade și inculpatului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ion Gligor a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (3) lit. d), 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel, în argumentarea soluției adoptate a invocat că, prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor și circumstanțelor pe dosar, acestea nefiind apreciate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, din care motiv greșit a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Ion Gligor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, sentința de condamnare bazându-se în exclusivitate pe declarațiile martorilor Mihail Zop, Veaceslav Iurco, Alexandru Zop, Pavel Garaba, Nicolae Moscovciuc, Ghenadie Zop, pe procesul-verbal de examinare a cadavrului și pe concluzia medicului legist, respingând alte probe din motiv că acestea sunt în contradicție cu declarațiile martorilor menționați supra.

Totodată, prima instanță nu a indicat careva probe care ar confirma excesul de putere din partea condamnatului, care presupune depășirea limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în mod vădit, fără dubii, precum și care anume din prevederile art. 17 al Legii cu privire la poliție au fost încălcate de inculpat, nefiind stabilit cu certitudine că anume unul din gloanțele trase de Ion Gligor a străpuns capul lui Ion Condrea, astfel instanța de apel a interpretat, conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, toate dubiile în favoarea inculpatului.

8. Hotărârea pronunțată a fost contestată cu recurs de procuror și de avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Gheorghe Condrea, Eugenia Rîmbu, care au solicitat:

- **procurorul**, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din motiv că instanța de apel, dispunând achitarea lui Ion Gligor

de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d), 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, a ignorat cumulul de probe administrat în cauză, printre care depozițiile martorilor Veaceslav Iurco, Mihail Zop, Pavel Garaba, ce poartă un caracter consecutiv, aceștia nefiind interesați în cauză deoarece nu îl cunoșteau pe inculpat anterior și nu aveau motive de a da declarații în defavoarea acestuia, punând la baza hotărârii doar declarațiile inculpatului și ale martorilor care îi sunt colegi de serviciu, care contravin materialelor cauzei și acțiunilor săvârșite de Ion Gligor;

- *avocatul Eni Oleg în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Rîmbu Eugenia*, în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivare, a invocat că instanța de apel, în lipsa unor probe noi administrate în cauză, a dat o altă interpretare probelor existente, iar hotărârea de achitare conține afirmații contradictorii.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 decembrie 2008, au fost admise recursurile declarate de procuror și de avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Eugenia Rîmbu, casată hotărârea atacată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel, la adoptarea deciziei de achitare a lui Gligor Ion, a denaturat esența probelor administrate în cauză, selectând doar probele favorabile inculpatului și punând la îndoială declarațiile martorilor Mihail Zop, Alexandru Zop, Ghenadie Zop, Pavel Garaba, Veaceslav Iurco, Nicolae Moscovciuc, care nemijlocit au văzut momentul când Ion Gligor a efectuat tragerea în direcția lui Ion Condrea, când ultimul se afla în apă, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului și a ignorat indicațiile instanței de recurs care sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2009, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul Iurie Palade și de inculpatul Ion Gligor, iar cel declarat de procuror a fost admis, casată, sentința în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ion Gligor a fost condamnat:

- în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 12 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 5 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

11. *Avocatul Gheorghe Ulianovschi în numele inculpatului Ion Gligor*, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care Ion Gligor să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (3) lit. d), 145 alin. (1) Cod penal.

În motivare a invocat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra nici unui argument invocat de apărare în apeluri și nu a dat apreciere declarațiilor a 19 martori care probează nevinovăția lui Ion Gligor;

- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii deoarece instanța de apel a casat „*sentința Judecătorei Căușeni din 13 martie 2008*”, care nu există, iar în partea descriptivă a deciziei a invocat „*sentința Judecătorei Căușeni din 13 martie 2007*”, ceea ce, conform jurisprudenței Curții Supreme de Justiție constituie o eroare de drept și temei pentru recurs ordinar prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (ex. decizia Colegiului penal lărgit nr. 1ra-891/07 din 18 decembrie 2007 în cauza penală Siloci Iurie);

- la adoptarea deciziei au fost încălcate prevederile legii privind independența și imparțialitatea instanței deoarece, instanța de recurs, la trimiterea repetată a cauzei la rejudecare, cu constatările și indicațiile menționate, în baza art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, a impus instanța de apel la rejudecare să-l recunoască pe Ion Gligor vinovat în săvârșirea infracțiunilor pentru care ultimul a fost achitat de către instanța de apel prin decizia casată, invocând în acest sens prevederile din cauza Brăgădireanu contra României, în care Înalta Curte a reamintit că „...de vreme ce trimiterea cauzei pentru reexaminare este dispusă de obicei atunci când se săvârșesc greșeli de către instanțele inferioare, repetarea unor astfel de trimiteri în cadrul aceluiași proces dezvăluie o deficiență serioasă a sistemului judiciar” (hotărârea din 15 noiembrie 2007, § 120).

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 martie 2010, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Gheorghe Ulianovschi în numele inculpatului Ion Gligor, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs și-a argumentat soluția prin faptul că, în hotărârea atacată, instanța de apel a făcut trimitere la un șir de probe, fără a le verifica în ședința de judecată a instanței de apel, fapt care reiese din procesul-verbal al ședinței de judecată din 30 martie 2009 (f.d. 98-100, vol. II), în care lipsesc careva mențiuni precum că probele indicate au fost citite și examinate.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2010, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, admise apelurile avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și al inculpatului Ion Gligor, casată sentința și rejudecată cauza, cu pronunțarea unei hotărâri prin care Ion Gligor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 328 alin. (3) lit. d), 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost achitat din motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a menționat că la adoptarea soluției prima instanță s-a bazat pe declarațiile martorilor Mihail Zop, Alexandru Zop, Ghenadie Zop, Pavel Garaba, Veaceslav Iurco, Nicolae Moscovciuc, însă aceștia sunt cunoscuții și prietenii părții vătămate și care ar putea fi cointeresați în a-l recunoaște pe Ion Gligor vinovat.

La fel, a menționat că, nu au fost examinate pe deplin toate probele administrate în cauză, iar în conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

14. Hotărârea pronunțată a fost contestată cu recurs de procuror și de avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesului părții vătămate, Eugenia Rîmbu, care au solicitat:

- **procurorul**, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că, instanța de apel nu a verificat probele prezentate în sprijinul acuzării, făcând trimitere unilateral la declarațiile inculpatului și argumentele invocate de apărător în discursul său, dând astfel o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare;

- **avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Eugenia Rîmbu**, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

15. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 august 2011, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Eugenia Rîmbu, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu a invocat textul normativ și principiile privind verificarea legalității și temeiniciei hotărîrii atacate și nu a cercetat suplimentar probele administrate de prima instanță.

Astfel, nu s-a dat apreciere declarațiilor lui Andrei Bușmachi, Oleg Postolache, Iurie Evstrati, Victor Gurău, Petru Feodorov, Gheorghe Cujbă, Eduard Șarco, Victor Neaga, Ion Vicol, Ion Oborocean, Petru Vasilașco, Serghei Gherghelegiu, Nicolai Rusu, Vladimir Petrenco, Petru Golban, Grigore Sidorean, Viorel Ionescu și Oleg Moruz, procesului-verbal de cercetare la fața locului, raportului de expertiză tehnică, registrului de eliberare și recepționare a armamentului a Comisariatului de Poliție Ialoveni, procesului-verbal de găsire și ridicare a 4 tuburi de cartușe, raportului de expertiză balistică a tuburilor de cartușe găsite, concluziei de expertiză medico-legală în raport cu declarațiile martorilor Alexandru Zop, Mihail Zop, Ghenadie Zop, Pavel Garaba, Veaceslav Iurco și Nicolae Moscovciuc.

Mai mult, instanța de apel pune la îndoială declarațiile martorilor Alexandru Zop, Mihail Zop, Ghenadie Zop, Pavel Garaba, Veaceslav Iurco și Nicolae Moscovciuc, care nemijlocit sau aflat la fața locului și au văzut momentul efectuării tragerii din armă în direcția lui Ion Condrea de către o persoană neidentificată în timpul efectuării urmăririi penale pe cînd în instanță au arătat direct că anume Ion Gligor este persoana care a efectuat tragerea în Ion Condrea.

16. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, admise apelurile declarate de avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și de inculpatul Ion Gligor, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre prin care Ion Gligor, a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, pentru un termen de 2 ani.

În rest sentința a fost menținută.

17. Hotărîrea pronunțată a fost contestată cu recurs de procuror, de avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Eugenia Rîmbu și de avocatul Aureliu Oancea în numele inculpatului Ion Gligor, care au solicitat:

- **procurorul**, în temeiul pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală,

casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel nu a calificat corect acțiunile inculpatului deoarece faptele săvârșite constituie o pluralitate de infracțiuni, urmînd a fi încadrate atît în baza art. 328 alin. (3) lit. d) cît și în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, neîntemeiat și ilegal l-au achitat pe inculpat pe capătul de învinuire de omor, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și totodată pedeapsa aplicată inculpatului Ion Gligor nu va atinge scopul pedepsei penale, fiind una prea blîndă în raport cu circumstanțele cauzei;

- *avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Eugenia Rîmbu*, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată;

- *avocatul Aureliu Oancea în numele inculpatului Ion Gligor*, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Ion Gligor.

În motivare a invocat că, hotărîrea de condamnare a inculpatului a fost bazată pe presupuneri, fiind încălcate cerințele art. 116 Cod de procedură penală, iar vinovăția inculpatului fiind bazată pe presupuneri.

18. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2014, au fost admise recursurile declarate de procuror, de avocatul Oleg Eni în numele reprezentantului succesorului părții vătămate, Eugenia Rîmbu și de avocatul Aureliu Oancea în numele inculpatului Ion Gligor, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a reținut că, concluzia instanței de apel, precum că calificativul „urmări grave”, menționate în dispoziția art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cuprinde și decesul victimei, deoarece se află în legătură cauzală cu fapta de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, față de care inculpatul a manifestat imprudență, este una greșită, deoarece în cazul cînd tragerea din arma-automat a fost îndreptată direct în partea vătămată, inculpatul fiind colaborator de poliție, își dădea seama de acțiunile sale prejudiciabile, a prevăzut urmările și le-a admis în mod conștient.

Faptul că, inculpatul a efectuat tragerea în direcția părții vătămate se confirmă prin declarațiile martorilor Mihail Zop, Alexandru Zop, Ghenadie Zop, Nicolae Moscovciuc, Veaceslav Iurco, Pavel Garaba, precum și a colaboratorilor de poliție Andrei Bușmachiuc, Oleg Postolache, Iurie Evstratie, Victor Gurău și de inculpatul Ion Gligor.

19. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Iurie Palade în numele inculpatului și de inculpatul Ion Gligor, admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Ion Gligor a fost condamnat:

- în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 5 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

19.1. Instanța de apel a constatat în fapt că, Ion Gligor activînd conform Ordinului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din 25.05.2004, în funcție de șef al sectorului de poliție nr. 1 Rezeni al Comisariatului de Poliție Ialoveni, avînd statut de persoană cu funcție de răspundere, căreia i s-au acordat drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, la 21 august 2004, aproximativ la 20:00, aflîndu-se în exercițiul funcției sale, autoritare, împreună cu lucrătorii comisariatului menționat, Andrei Bușmachi, Oleg Postolache, Iurie Evstrati, Victor Gurău, înștiințînd prealabil Comisariatul de Poliție Căușeni, s-au deplasat la iazul din preajma s. Zvizdovca, r-nul Căușeni, pentru reținerea persoanelor bănuite în furtul animalelor săvîrșite pe teritoriul r-nului Ialoveni, Veaceslav Iurco și Ion Condrea.

Ion Condrea, în scopul evitării reținerii, a sărit în lac, îndepărtîndu-se de mal.

Astfel, în scopul realizării planului elaborat din timp, privind reținerea persoanelor suspectate, colaboratorii de poliție menționați au efectuat cîteva împușcături de avertisment din armele, cu care au fost dotați, la care Ion Condrea nu a reacționat în modul cuvenit.

Urmărind scopul curmării evadării cet. Ion Condrea, inculpatul Ion Gligor, contrar prevederilor art. 17 din Legea nr. 416 din 18.12.1990, cu privire la poliție, care prevede aplicarea și folosirea armei de foc, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, intenționat a efectuat din automatul model „AKS-74U” calibrul 5,45 mm, care i-a fost eliberat de către secția de gardă a Comisariatului de Poliție Ialoveni, cîteva împușcături în direcția lui Ion Condrea, soldate cu urmări grave, cauzîndu-i leziuni corporale produse de glonțul armei de foc, în formă de plagă transfixiantă a craniului, cu schije multiple a bolții și bazei craniului și zdrobirea substanței cerebrale, care în ansamblul lor fac parte din leziunile corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora, ultimul a decedat.

19.2. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Ion Gligor în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (3) lit. d), 145 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin prin declarațiile martorilor Mihail Zop, Alexandru Zop, Veaceslav Iurco, Vasile Țăran, Pavel Garaba, Nicolae Moscovciuc și Petru Vasilașco, declarații ce coroborează indubitabil cu raportul de expertiză medico-legală nr. 16 din 24.08.2004.

Potrivit declarațiilor martorilor, instanța de apel a concluzionat că, în Ion Condrea s-a tras din automat, tragerea fiind efectuată de către inculpatul Ion Gligor, ori, Ion Condrea se afla cu spatele la colaboratorii de poliție, iar prin tragerea de către inculpat din pistolul-mitralieră „AKS-74U”, lui Ion Condrea, i-au fost cauzate leziuni sub formă de plagă transfixiantă a craniului, produsă de glonte, prin armă de foc cu schije multiple a bolții craniului și zdrobirea substanței cerebrale, ca urmare survenind decesul.

Totodată, Ion Condrea, nu avea asupra sa nici o grenadă, or, acesta se afla la pescuit, pe malul iazului, fiind îmbrăcat în șorți, aceste concluzii de către instanța de apel au fost considerate ca veridice, consecutive și care coroborează cu celelalte probe,

astfel, fiind reținut că concluzia dată a rezultat din declarațiile martorului Ion Vicol, ce a indicat că grenada a apărut mai târziu, martorului Ion Oborocean, care a indicat că efectuând cercetarea la fața locului a depistat doar cadavrul părții vătămate și nu vre-o oarecare grenadă, declarații similare a depus și Petru Vasilașco.

Martorului Mihail Zop și Nicolae Moscovciuc, au relatat că după ce au fost efectuate tragerile spre Ion Condrea, cineva din membrii grupului de polițiști a strigat în adresa inculpatului că „trebuia să-l împuști în umăr”.

În acest sens, instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Veaceslav Iurco, care a relatat că aflându-se în detenție în Comisariatul de Poliție Ialoveni, era impus să dea declarații că, la momentul săvârșirii infracțiunilor, erau două automate și nu unul, iar Ion Condrea ar fi avut o grenadă, pe care ar fi dorit să o arunce în direcția grupului de polițiști, această poziție fiind susținută și de cele relatate de martorul Victor Neaga, care a relatat că era doar un singur pistol mitralieră, în posesia inculpatului, declarații similare au dat și martorii Petru Golban și Pavel Garaba.

Potrivit declarațiilor medicului specialist, Dmitrii Dimitrenco, care analizând raportul de expertiză, a menționat că, din rezultatele examinării raportului de expertiză și a schemei anexate la acesta, s-a constatat că direcția de intrare-ieșire a glontului trece prin partea creierului care răspunde de respirație și lucrul inimii, din ce rezultă că mișcări respiratorii nu puteau fi făcute.

Instanța de apel a conchis că, declarațiilor date de către martorii Andrei Bușmachi, Oleg Postolache, Iurie Evstrati și Victor Gurău cu privire la existența a două automate în grupul format pentru reținerea suspectilor în furturile de animale, sunt eronate, din care considerent le-a respins, totodată, acestea au fost depuse cu scopul de a-l scuti de răspunderea penală pe inculpatul Ion Gligor, care este colegul lor.

Astfel, relatările martorilor indicați se combat prin declarațiile martorului Ghenadie Cujbă date la etapa urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, pe care le-a susținut, fiind audiat și în cadrul instanței de apel, din care a rezultat că, la 21 august 2004, aproximativ la orele 09:00 - 10:00, prin ordinul comisarului, a fost împuternicit să exercite funcția de ofițer operativ de serviciu, iar aproximativ la orele 17:00-18:00, a fost telefonat și i s-a ordonat să elibereze un automat grupului care se ducea la reținere.

Personal, a eliberat contra semnătură, un automat model Kalașnicov, lui Andrei Bușmachi, fapt despre care a fost notat în Registru.

Nu cunoaște nimic referitor la rectificările efectuate în registru.

Faptul că, acest martor a declarat instanței că, personal a eliberat armele lui Andrei Bușmachi și lui Ion Gligor, instanța de apel l-a apreciat ca fiind rezultatul unui termen excesiv de mare de la data survenirii cazului și a uitării situației factologice exacte de către acesta ori, după cum a declarat însuși Ghenadie Cujbă, în momentul când a început audierea, el susține depozițiile date anterior.

Mai mult, din depozițiile martorului Eduard Șarco, acesta fiind audiat în ședința instanței de apel, a susținut declarațiile date anterior și potrivit cărora, el i-a eliberat o armă lui Ion Gligor, fapt confirmat prin datele din Registru, declarații pe care le-a apreciat ca eronate, date cu scopul de a susține colegul de serviciu, fapt dedus din însăși confuziile din pozițiile acestora dar și ca urmare a necoroborării lor cu alte probe din dosar.

Instanța de apel a concluzionat că, versiunea referitor la prezența a două

automate în grup, se contrazice și prin concluziile din raportul de expertiză tehnică-criminalistică nr. 00089/1489, potrivit căroră, registrul de eliberare și recepționare a armamentului și mijloacelor speciale a Comisariatului de Poliție Ialoveni și anume, inscripțiile din fila 71, au suferit modificări prin ștergere mecanică.

Instanța de apel analizând și apreciind cele indicate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și în coroborare cu declarațiile martorilor Veaceslav Iurco, Mihail Zop, Pavel Garaba, Nicolae Moscovciuc și Alexandru Zop, a atestat ca fiind corectă concluzia primei instanțe că, în ziua de 21 august 2004, inculpatului Ion Gligor nu i s-a eliberat armă de serviciu, inscripțiile din Registru fiind introduse ulterior, cu scopul de a induce în eroare organele de urmărire penală și instanța de judecată.

Instanța de apel a stabilit prezența, în acțiunile inculpatului Ion Gligor, a toate cele patru elemente necesare pentru întrunirea componentei de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, obiectul juridic special, care îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, la momentul săvârșirii infracțiunilor inculpatul Ion Gligor, activând conform ordinului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din 25 mai 2004, în funcție de șef al sectorului de poliție nr. 1 Rezeni al Comisariatului de Poliție Ialoveni, având statut de persoană cu funcție de răspundere, obiectul material-corpul persoanei, victima, persoana fizică ale cărei drepturi și interese ocrotite de lege au suferit daune în proporții considerabile - defunctul Ion Condrea, latura obiectivă, manifestată prin fapta prejudiciabilă, exprimată în speță prin depășirea atribuțiilor de serviciu și a drepturilor acordate prin lege și anume prin Legea nr. 416 din 18.12.1990, cu privire la poliție, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunilor, urmările prejudiciabile - decesul lui Ion Condrea, legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile și subiectul special, inculpatul Ion Gligor care activa ca persoană cu funcție de răspundere.

De asemenea, instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului Ion Gligor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) lit. a) Cod penal, adică omorul unei persoane.

În acest context instanța de apel a indicat că, faptele săvârșite de către inculpatul Ion Gligor nu constituie o infracțiune unică, ci o pluralitate de infracțiuni, deoarece intenția lui Ion Gligor nu a fost îndreptată doar spre depășirea atribuțiilor de serviciu, dar, concomitent la cauzarea decesului lui Ion Condrea, prin urmare acțiunile inculpatului cad sub incidența diferitor norme penale, care reieșind din gravitatea lor nu sunt absorbite una de alta.

În acest sens instanța de apel a reținut și mențiunile pct. 21 din Hotărârea Plenului Judecătoriai Supreme a Republicii Moldova, nr. 9 din 15.11.1993, cu privire la practica judiciară în cauzele despre omor premeditat, cu modificările ulterioare, „*acțiunile vinovatului, care a săvârșit un omor premeditat cu exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, vor fi calificate conform cumulului de infracțiuni, prevăzute de articolele care stabilesc responsabilitatea pentru omor premeditat*”.

Instanța de apel a menționat că, infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal, imputată lui Ion Gligor a fost săvârșită de ultimul, fiindcă acesta a săvârșit omorul premeditat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, ori, în speță tragerile din pistolul-mitralieră au fost îndreptate de către inculpatul Ion Gligor direct în partea vătămată, Ion Condrea,

inculpatul fiind colaborator de poliție, își dădea seama de acțiunile sale prejudiciabile, a prevăzut urmările și le-a admis în mod conștient, acțiuni care urmează a fi calificate conform cumulului de infracțiuni, prevăzut de articolul ce stabilește responsabilitatea pentru omor.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 16 din 24.08.2004, decesul lui Ion Condrea a survenit în rezultatul leziunilor corporale periculoase pentru viață, sub formă de plagă transfixantă a craniului, produse de un glonte, prin armă de foc, iar la moment persona care a efectuat împășcătura se afla în spatele victimei, cu condiția că axa longitudinală a craniului a coincis cu axa longitudinală a corpului.

19.3. La stabilirea pedepsei, instanța de apel, a conchis prezența unei situații tranzitorii adică, situația trecerii de la legea penală veche la legea penală nouă, fiind reținut faptul că, Ion Gligor a săvârșit fapta infracțională la 21 august 2004.

Prin Legea pentru modificarea și completarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 277-XVI din 18.12.2008 (*publicată în Monitorul Oficial nr.41-44/120 din 24.02.2009*), în sancțiunea art. 328 alin. (3) Cod penal, cuvintele „de la 8 la 15 ani”, s-au înlocuit cu cuvintele „de la 6 la 10 ani” iar, prin Legea pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, nr. 119 din 23.05.2013, la sancțiunea art. 145 alin. (1) Cod penal, s-a înlocuit textul „de la 8 la 15 ani” cu textul „de la 10 la 15 ani”.

Avînd în vedere faptul că, prin legea dată a fost micșorată limita minimă și cea maximă a sancțiunii prevăzute de alin. (3) art. 328 Cod penal, iar la art. 145 alin. (1) Cod penal, a fost mărită limita minimă a sancțiunii, instanța de apel a constatat efectul retroactiv al legii penale, stabilirea căreia este o obligațiune pentru organele de jurisdicție penală.

Astfel, instanța de apel, ținînd cont de prevederile art. art. 7, 10, 75-76, 79 Cod penal, cum ar fi: gradul de pericol social al infracțiunii, de circumstanțele atenuante, astfel, inculpatul Ion Gligor anterior nu a fost tras la răspundere penală, are la întreținere doi copii, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, precum și de faptul că circumstanțe excepționale la materialele cauzei și în cadrul examinării acesteia nu au fost elucidate, a stabilit inculpatului Ion Gligor pedeapsa închisorii, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau să exercite activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

19.4. Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că, asupra acesteia prima instanță s-a pronunțat cu respectarea prevederilor art. 225 Cod de procedură penală.

20. *Avocatul Gheorghe Ulianovschi în numele inculpatului Ion Gligor*, în temeiul pct. 2), 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitînd casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, exprimată prin faptul că circumstanțele faptei constatate ca săvârșite de către inculpatul Ion Gligor contravin circumstanțelor de fapt în baza cărora instanța a motivat condamnarea lui Ion Gligor în baza art. art. 328 alin (3) lit. d), 145 alin (1) Cod penal.

La descrierea faptei criminale, instanța de apel, indicînd locul, timpul, circumstanțele și modul săvârșirii ei, a recunoscut ca stabilit de ea faptul că: „Urmărind scopul curmării evadării cet. Ion Condrea, inculpatul Ion Gligor, contrar prevederilor art. 17 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18.12.1990, care

prevede aplicarea și folosirea armei de foc, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, intenționat a efectuat din automatul model „AKS-74U”, calibrul 5,45 mm, care i-a fost eliberat de către secția de gardă a Comisariatului de Poliție Ialoveni, câteva împușcături în direcția lui Ion Condrea, soldate cu urmări grave, cauzându-i leziuni corporale produse de glonțul armei de foc, în formă de plagă transfixiantă a craniului, cu schije multiple a bolții și bazei craniului și zdrobirea substanței cerebrale, care în ansamblul lor fac parte din leziunile corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora, ultimul a decedat”.

Însă, după descrierea și analiza probelor care în opinia instanței dovedesc fapta descrisă ca săvârșită de inculpatul Ion Gligor, instanța de apel în baza aceluiași probe a făcut o altă constatare contrară celei făcute la descrierea faptei, conform căreia : „... în ziua de 21 august 2004, inculpatului Ion Gligor nu i s-a eliberat armă de serviciu”.

Susține recurentul că, aceste două constatări sunt contradictorii și logic se exclude una pe alta, deoarece dacă inculpatului Ion Gligor în ziua de 21 august 2004 nu i-a fost eliberată arma de serviciu, el nu a putut în aceeași zi să-l împuște pe partea vătămată Ion Condrea, din automatul model „AKS-74U” calibrul 5,45 mm, care i-a fost eliberat de către secția de gardă a Comisariatului de Poliție Ialoveni.

Mai invocă recurentul că, după descrierea faptei criminale recunoscută ca săvârșită de inculpatul Ion Gligor, instanța de apel a concluzionat: „...Luînd în considerare cele menționate instanța de apel constată cu certitudine că inculpatul Ion Gligor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. d) Cod penal, pe semnele calificative: *excesul de putere săvârșit de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, însoțite de aplicarea armei, cauzînd urmări grave drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) lit. a) Cod penal, adică omorul unei persoane”.*

Tot în partea descriptivă a deciziei, după expunerea și analiza probelor, motivînd încadrarea juridică a faptei, instanța de apel a concluzionat că acțiunile inculpatului Ion Gligor întrunesc elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, fără a încadra fapta și după semnul calificativ „însoțit de aplicarea armei” prevăzut de alin. (2) lit. b).

Menționează că, instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului Ion Gligor și în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) lit. a) Cod penal, ca omor premeditat al unei persoane, însă în dispozitivul deciziei, instanța de apel l-a condamnat pe inculpatul Ion Gligor pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 145 alin. (1), 328 alin (3) lit. d) Cod penal.

Susține că, instanța de apel, calificînd acțiunile inculpatului Ion Gligor în baza art. 328 alin. (2) lit. b) și alin (3) lit. d) Cod penal, apoi în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal sau în baza art. 145 alin. (1) lit. a) Cod penal, apoi în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, în decizie nu a dat nici o motivare pentru modificarea învinuirii în baza acestor norme juridice penale, mai mult, Codul penal nu conține o astfel de normă cum este art. 145 alin. (1) lit. a) în baza căreia instanța a calificat acțiunile inculpatului Ion Gligor.

Recurentul este de părerea că, prin condamnarea inculpatului Ion Gligor în baza constatărilor și concluziilor contradictorii, însăși instanța de apel a pus la îndoială vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate și legalitatea deciziei

pronunțate, care vine în contradicție cu art. 8 Cod de procedură penală, cu principiul „in dubio, pro reo”, este un aspect particular al principiului prezumției nevinovăției, fiindu-i, astfel încălcate drepturile inculpatului Ion Gligor garantate de art. art. 6 § 1, 6 §2 CțEDO.

Consideră că, condamnarea inculpatului Ion Gligor cu încălcarea drepturilor sale garantate de art. 6 §1 și art. 6 §2 CțEDO este consecința admiterii de către instanța de apel a unei alte erori grave de fapt ce se exprimă prin faptul că instanța de apel în decizie și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de prima instanță care, însă, nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

Mai invocă recurentul că, la rejudecarea cauzei și pronunțarea deciziei instanța de apel a neglijat art. art. 414 alin. (6), 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, precum și dispozițiile deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 9 martie 2010, care a casat decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 6 aprilie 2009 și a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecători anume din motivul că instanța de apel și-a întemeiat decizia pe probele care n-au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

Astfel, la 28 octombrie 2014 în ședința de judecată a instanței de apel, apărătorul inculpatului Ion Gligor a prezentat instanței o listă a tuturor martorilor care au fost audiați de prima instanță, declarațiile cărora nu au fost analizate și apreciate de prima instanță în sentință.

Luând în vedere faptul că prima instanță l-a achitat pe inculpatul Ion Gligor de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, apărătorul inculpatului a cerut instanței să dispună citarea acestor martori și audierea lor.

Instanța de apel a admis parțial cererea, a dispus citarea și audierea nemijlocită în ședința de judecată numai a 4 martori: Andrei Bușmachi, Oleg Postolache, Iurie Evstrati și Victor Gurău, iar audierea celorlalți martori indicați de către apărătorul inculpatului în listă, instanța de apel a refuzat-o.

Susține că, declarațiile martorilor depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată a primei instanțe, nu au fost verificate de către instanța de apel prin citirea lor în ședința de judecată potrivit art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece la adoptarea și pronunțarea deciziei, pentru a respinge probele și argumentele indicate de apărător privind nevinovăția inculpatului Ion Gligor, instanța de apel și-a întemeiat concluziile cu prioritate pe declarațiile martorilor Petru Feodorov, Gheorghe Cujbă, Eduard Șarco, Victor Neaga, Ion Vicol, Ion Oborocean, Serghei Gherghelegiu, Petru Vasilașco, Grigore Sidorean, Vasile Țaran, Viorel Ionescu, Nicolai Rusu, Vladimir Petrenco, Petru Golban și Oleg Moruz, care nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel cu participarea părților la proces.

Consideră că, instanța de apel prin decizia recurată i-a încălcat și dreptul inculpatului Ion Gligor de a nu fi pedepsit de două sau mai multe ori pentru una și aceeași faptă, garantat de art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 § 1 al Protocolului nr. 7 la CțEDO, deoarece prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 3 iulie 2007, a fost casată sentința Judecătorei Căușeni din 13 martie 2007, în latura penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care inculpatul Ion Gligor a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, care a fost executată de Ion Gligor, iar actele ce confirmă achitarea amenzii în mărime de

10000 lei au fost anexate la materialele cauzei.

Referitor la executarea de către inculpatul Ion Gligor a pedepsei sub formă de amendă penală, stabilită prin decizia casată, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție nu s-a exprimat nici într-un fel, iar după rejudecare instanța de apel l-a fel nu s-a expus asupra pedepsei sub formă de amendă executată.

Subsidiar a menționat că instanța de apel la rejudecarea cauzei nu a fost imparțială.

21. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia, deoarece temeiul invocat de apărare nu și-a găsit confirmare în cauza dată întru casarea deciziei recurate.

Din textul deciziei rezultă că instanța a analizat obiectiv probele administrate, hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărîre corespunde prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

22. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont și de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recursul este o cale de atac ordinară ce poate fi declarată doar pentru a repara erorile de drept, fiind determinate limitativ.

Aceasta înseamnă că alte temeiuri decît cele prevăzute expres în art. 427 Cod de procedură penală, nu pot exista.

Erorile de drept pot fi: erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Din conținutul recursului declarat rezultă că acuzatorul de stat invocă ca temei de drept pct. 2), 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. art. 30, 31 și 33, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursurilor ordinare nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Referitor la temeiul prevăzut de pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, ignorîndu-se prescripțiile nominalizate supra, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. art. 30, 31 și 33, fiind omisă în totalitate

argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens (*pct. 20. din decizie*).

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Cît ține de temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 9 din 30.10.2009, cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Astfel, se relevă că, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelurile înaintate de procuror și de apărare, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungînd la concluzia corectă enunțată supra la pct. 19 al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelului declarat de apărare și admiterea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul Ion Gligor, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivînd concluzia de vinovăție a acestuia.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, Colegiul penal, reține că instanța de apel, verificînd minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Ion Gligor în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 145 alin. (1), 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 20 al prezentei decizii, prin care se susține că Ion Gligor nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunilor incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 19, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de avocatul Gheorghe Ulianovschi în numele inculpatului Ion Gligor este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, specifică că din textul recursului, se evidențiază că

recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, Colegiul reține că, criticele recurentului referitor la faptul că, instanța de apel a efectuat două constatări contradictorii, referitoare la eliberarea armei de serviciu model „AKS-74U”, calibrul 5,45 mm., la 21 august 2004, odată menționând că i-a fost eliberată arma de serviciu lui Ion Gligor, iar ulterior că nu i-a fost eliberată arma, sunt neîntemeiate, ori din textul deciziei se observă că instanța de apel a constatat faptul că „... *intenționat a efectuat din automatul model „AKS-74U” calibrul 5,45 mm, care i-a fost eliberat de către secția de gardă a Comisariatului de Poliție Ialoveni...*”, ulterior însă nu a mai făcut o constatare în acest sens în care să fi menționat că inculpatului la 21 august 2004, nu i-a fost eliberată armă de serviciu.

Referitor la argumentele recurentului privind indicarea în textul deciziei de către instanța de apel, la încadrarea juridică a faptei, pe lângă art. 328 alin. (2) lit d) Cod penal și „*alin. (2) alin. b)*”, iar la încadrarea juridică a acțiunilor în baza art. 145 alin. (1) Cod penal și „*lit. a)*”, Colegiul penal specifică că aceste mențiuni ale instanței de apel constituie o eroare materială, care potrivit art. 249 Cod de procedură penală, urmează a fi corectate de către instanța de judecată care a adoptat hotărârea.

La fel, se menționează faptul că prin decizia instanței de apel, Ion Gligor a fost condamnat în baza art. art. 145 alin. (1), 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, și nicidecum în baza art. art. 145 alin. (1) lit. a) și 328 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal reține că potrivit art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal, însă potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 05 decembrie 2014 și 23 ianuarie 2015 (f.d.190-196, vol.IV), probele pe care instanța de apel și-a întemeiat concluzia au fost cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, iar faptul că acestea nu au fost apreciate de prima instanță în sentință, nu poate fi invocat ori, prima instanță a adoptat o sentință de achitare.

Totodată, conform art. 415 alin. (2)¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.

Însă, tot acest alineat prevede că, martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Referitor la argumentul recurentului privind faptul că inculpatul Ion Gligor a fost condamnat de două ori pentru aceeași faptă, deoarece, anterior a achitat amenda stabilită ca pedeapsă penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 03 iulie 2007, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 5 ani, Colegiul penal menționează următoarele:

Potrivit, art. 7 alin. (2) Cod penal și art. 22 Cod de procedură penală, în

coroborare cu art. 4 al Protocolului nr. 7 CțEDO, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiași stat.

Principiul dat, este aplicabil ori de cîte ori autoritățile competente formulează din nou împotriva unei persoane o acuzație în materie penală după pronunțarea unei hotărîri definitive de condamnare sau de achitare în același stat, hotărîre care se bucură de autoritate de lucru judecat cu privire la această faptă.

În cazul dat trebuie să persiste următoarele condiții:

a) să existe o hotărîre de condamnare la o pedeapsă penală din cea prevăzută de legea penală, fie de achitare, a unei persoane împotriva căreia a fost formulată o acuzație în materie penală. Nu contează la care grad de jurisdicție s-a adoptat hotărîrea respectivă;

b) hotărîrea de condamnare sau de achitare să fie definitivă conform legii și procedurii penale ale statului respectiv, fie prin epuizarea căilor ordinare de atac, fie prin neexercitarea acestora;

c) autoritățile judiciare competente să formuleze din nou aceeași acuzație, privind aceleași fapte cu caracter penal, împotriva aceleiași persoane.

Nu prezintă importanță în această a doua procedură dacă faptele au aceeași încadrare juridică sau o altă încadrare juridică.

Important este că fapta să cuprindă aceleași acțiuni.

La caz, Colegiul penal reține că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 03 iulie 2007, prin care Ion Gligor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, pe un termen de 2 ani, a fost casată total prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2007 și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Chișinău, ori potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărîrea atacată și, după caz, dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Respectiv, în cauza penală de învinuire a inculpatului Ion Gligor în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 145 alin. (1), 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, nu a fost emisă o hotărîre de condamnare sau de achitare care să fie definitivă.

În acest context, instanța de recurs amintește că, la caz urmează a fi aplicate prevederile Codului de executare și anume a capitolului XIII, care prevede întoarcerea executării.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar.

Totodată se menționează că, activitatea instanțelor judecătorești privind doar

aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Gheorghe Ulianovschi în numele inculpatului Ion Gligor, ca fiind vădit neîntemeiat.

23. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gheorghe Ulianovschi în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Gligor Ion Iova*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 decembrie 2015.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Iuliana Oprea

Valentina Clevadi